

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം — എൺപത്തിനാല്

ലൗദികൃൻ അഡ്വൻറിസത്തിന്റെ നാല് തലമുറകളുടെ
അനാവരണം: ബൈബിളീയ സമാന്തരത്വവും പ്രവചനാത്മക
പരിശോധനയും വഴിയുള്ള ഒരു യാത്ര

Jeff Pippenger

2024-02-17

രണ്ടോ മൂന്നോ സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്മേൽ സത്യം
സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു; എസെക്കിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ നാല്
മുഴക്കുകളെ ലൗദികൃൻ അഡ്വൻറിസത്തിന്റെ നാല് തലമുറകളായി
പ്രയോഗിക്കുന്നതിനും അനവധി സാക്ഷികൾ ഉണ്ട്. മുമ്പത്തെ
ലേഖനങ്ങളിൽ വെളിപ്പാട് രണ്ടാം, മൂന്നാം അധ്യായങ്ങളിലെ ഏഴ് സഭകൾ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലം മുതൽ ലോകാവസാനം വരെ ആധുനിക
യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തെ മാത്രമല്ല പ്രതിനിധീകരിച്ചതെന്നുമല്ല,
മോശെയുടെ കാലം മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലം വരെ പ്രാചീന
യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തെയും ആ ഏഴ് സഭകൾ
പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു.

എഫേസുസിലെ സഭ പ്രാരംഭ ക്രിസ്തീയസഭയെയും, അതുപോലെ
മോശെയുടെ കാലം മുതൽ ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലം വരെ ഉണ്ടായിരുന്ന
പ്രാചീന യിസ്രായേലിനെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു. സ്റ്റർണ്ണയിലെ സഭ
ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലം മുതൽ റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ കോൺസ്റ്റന്റീൻ
വരെയുള്ള പീഡനകാലഘട്ടത്തെയും, അതുപോലെ ഓരോരുത്തനും
സ്വന്തം ദൃഷ്ടിയിൽ ശരിയെന്നു തോന്നിയത് ചെയ്തിരുന്ന
ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലഘട്ടത്തെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു.
പെർഗാമോസിലെ സഭ കോൺസ്റ്റന്റീൻ മുതൽ ക്രി.വ. 538-ലെ
പാപ്പാദരണത്തിന്റെ സ്ഥാപനം വരെ ഉണ്ടായിരുന്ന വഴങ്ങിപ്പോയിന്റെ
കാലഘട്ടത്തെയും, അതുപോലെ പ്രാചീന യിസ്രായേൽ ദൈവത്തെ
നിരസിച്ചു ഒരു രാജാവിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു, ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന
ജാത്യാരാധക രാജ്യങ്ങളോടു നിരന്തരം വഴങ്ങിപ്പോർന്നിരുന്ന
കാലഘട്ടത്തെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു. യെസബേലാൽ
പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന നാലാമത്തെ സഭയായ തുയത്തീർ, ക്രി.വ. 538
മുതൽ 1798 വരെ ഉണ്ടായിരുന്ന പാപ്പാദരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തെയും,
അതുപോലെ പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ ബാബിലോണിലെ എഴുപതു
വർഷത്തെ പ്രവാസത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ആ നാല് സഭകളും അഡ്വൻറിസത്തിന്റെ നാല് തലമുറകളെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എസെക്കിയേലിന്റെ നാല് മുഴക്കുകളെ ആ നാല്
തലമുറകളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് അവസാക്ഷ്യവും നൽകുന്നു.
1863-ലെ കലാപം, പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ ആദ്യ തലമുറയാൽ

പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു; അത് അഹരോന്റെ പൊൻകാളക്കുടിയിന്റെ കലാപത്തിലൂടെ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യ തലമുറയിൽ എഫെസോസ് സഭയ്ക്ക് നൽകിയ ഉപദേശവും ഉൾപ്പെടുന്നു; അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ ശത്രുക്കളുടെ ആദ്യ സ്നേഹം വിട്ടുപോയിരുന്നതായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു, അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. തങ്ങൾ ജൂടെ ആദ്യ സ്നേഹത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. 1863-ൽ, വില്യം മില്ലിന്റെ ആഭരണങ്ങൾ ഓൽപ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ആദ്യ സ്നേഹം (അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചും "ഏഴ് കാലങ്ങൾ") മാറ്റിവെക്കപ്പെട്ടു; ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ ശത്രുക്കളെ വരുവാൻ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു.

എങ്കിലും നിനക്കു വിരോധമായി എനിക്കൊന്നു ഉണ്ട്; നീ നിന്റെ ആദ്യസ്നേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നീ ഏതു നിലയിൽ നിന്നു വീണ്ടുപോയി എന്നു ഓർത്തു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ആദ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു; അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വേഗത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, നീ മാനസാന്തരപ്പെടാതിരുന്നാൽ നിന്റെ നിലവിളക്ക് അതിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും. വെളിപ്പാട് 2:4, 5.

മില്ലറൈറ്റുകൾ യിരെമ്യാവ് "പരിഹാസികളുടെ സഭ" എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവുമായി പോരാടി; ദർശനം വരുവാൻ അവർ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരുന്നു, കാരണം അത് എത്തിയാൽ അതു ഭോഷ്കു പറയുകയില്ലായിരുന്നു. "പരിഹാസികളുടെ സഭ" യെപ്പറ്റി പ്രവാചകനോടു കള്ളം പറഞ്ഞ വ്യഭാചകനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു; യെരോബോയാമിന്റെ കള്ളാരാധനയ്ക്കെതിരെ ശാസനം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതു ആ യെഹൂദാ പ്രവാചകനായിരുന്നു.

നിന്റെ പ്രവൃത്തികളും നിന്റെ പ്രയത്നവും നിന്റെ സഹനവും എനിക്ക് അറിയാം; ദുഷ്ടരായിരിക്കുന്നവരെ നീ സഹിച്ചുകൊള്ളാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നും, തങ്ങൾ അപ്പൊസ്തലന്മാരാണെന്ന് പറയുന്നവരെ നീ പരീക്ഷിച്ചിട്ടും അവർ അങ്ങനെയല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി അവരെ കള്ളന്മാരായി കണ്ടുപിടിച്ചതും എനിക്ക് അറിയാം. നീ സഹിച്ചു നിന്നിരിക്കുന്നു; നിനക്കു സഹനമുണ്ട്; എന്റെ നാമത്തിന്റെ നിമിത്തം നീ പ്രയത്നിച്ചിരിക്കുന്നു; ക്ഷീണിച്ചുപോയിട്ടില്ല. വെളിപ്പാട് 2:2, 3.

സൂറിൽനയിലെ രണ്ടാമത്തെ സഭ പ്രാരംഭ ക്രിസ്തീയ സഭയിലെ പീഡനകാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതിൽ യഥാർത്ഥ രക്തസാക്ഷികളും, വിശുദ്ധ മല്ലാത്ത ഉദ്ദേശങ്ങൾ ഓൽസ്പന്തം മേ പീഡനം വരുത്തിക്കൂട്ടിയ ചിലരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ പുരാതന ഇസ്രായേലിൽ ഓരോ മനുഷ്യനും തന്റെ കണ്ണുകൾക്കു ശരിയായിത്തോന്നുന്നതു ചെയ്ത ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്തെയും അത് പ്രതിനിധീകരിച്ചു. 1888-ൽ ആരംഭിച്ച വിപ്ലവത്തിന്റെ തലമുറ, പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മവാചിനും, ആ സമയത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാർക്കും, പരിശുദ്ധാത്മവാചിനുമെതിരായ പീഡനത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കെല്ലേ ഓഗ്, പ്രെസ്കോട്ട്, ഡാനിയൽസ്

മുതലായ പുരുഷന്മാരിൽ കാണപ്പെടുന്ന തുപോലെ, ലവോദികുൻ അഡ്വൈൻറിസത്തിന്റെ പുരാതന പുരുഷന്മാർ സ്വന്തം കണ്ണുകൾക്കു ശരിയായിത്തന്നെ തന്നെ തെന്തും മറയ്ക്കുകയും അത് ചെയ്തും വാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ യും അത് പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ആ കാലത്ത് വിശ്വസ്തരായ അല്പസംഖ്യർ യെഹൂദന്മാരാണ് അവകാശപ്പെട്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെ അല്ലായിരുന്ന ഒരു വർഗ്ഗത്തോടു മാരകമായ ആത്മീയ പോരാട്ടത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരുന്നിരുന്നിട്ടും, അവർ സാത്താന്റെ പള്ളിസഭയിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു; ചിലർ "സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാരാൽ" നയിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നുവെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞത് ഇതിന് സാക്ഷ്യമാണ്. അവർ ജ്ഞാനികളാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു, എന്നാൽ അവർ മൂഢരായിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ജ്ഞാനികളിന്മേൽ യാതൊരു കുറ്റവിചാരണയും ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നില്ല; മറിച്ച് മരണത്തോളം വിശ്വസ്തരായിരിക്കുവാൻ ഒരു പ്രോത്സാഹനമത്രേ ലഭിച്ചിരുന്നു. 1915-ൽ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഒരിക്കലും ഉച്ചരിച്ച അവസാന വാക്കുകൾ, "ഞാൻ ആരിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു," എന്നതായിരുന്നു; കാരണം അവൾ മരണത്തോളം വിശ്വസ്തയായിരുന്നുവല്ലോ.

ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തികളും കഷ്ടതയും ദാരിദ്ര്യവും അറിയുന്നു; (എന്നാൽ നീ സമ്പന്നൻ ആകുന്നു;) തങ്ങൾ യെഹൂദന്മാർ ആകുന്നു എന്നു പറയുകയും അങ്ങനെ അല്ലാതിരിക്കുകയും സാത്താന്റെ സഭാഗൃഹമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ദുഷണവും ഞാൻ അറിയുന്നു. നീ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കാര്യങ്ങളൊന്നിനെയും ഭയപ്പെടരുത്; ഇതാ, നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു പിശാച് നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവറയിൽ ഇട്ടുകളയും; നിങ്ങൾക്കു പത്തു ദിവസം കഷ്ടത ഉണ്ടായിരിക്കും; മരണത്തോളം വിശ്വസ്തനായിരിക്കുക, എന്നാൽ ഞാൻ നിനക്കു ജീവന്റെ കിരീടം തരാം. വെളിപ്പാട് 2:9, 10.

പെർഗാമോസിലെ സഭ ചക്രവർത്തിയായ കോൺസ്റ്റന്റീന്റെ കാലത്ത് സത്യത്തിനും പിശകിനും ഇടയിലെ, ജാതീയതയ്ക്കും ക്രിസ്തീയതയ്ക്കും ഇടയിലെ ഒത്തുതീർപ്പിനെയും, രാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിച്ച പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ ഒത്തുതീർപ്പിനെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു. അത് സത്യവും പിശകും കലർന്ന അവസ്ഥയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അത്തരത്തിലുള്ള കലവറയ്ക്ക് പിശകു മാത്രമേ ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. "The Doctrine of Christ" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം നടപ്പാക്കപ്പെട്ട 1919-ലെ ബൈബിൾ സമ്മേളനം ഇതിന്റെ പ്രതിനിധാനമായിരുന്നു; മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ വ്യാജ സുവിശേഷത്തെ കൂടുതൽ അടുത്തായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു അഡ്വൈൻറിസ്റ്റ് സന്ദേശം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായിട്ടായിരുന്നു അത്. സത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മഹത്തായ ഒത്തുതീർപ്പുകൾ സംഭവിച്ചത് അഡ്വൈൻറിസത്തിന്റെ മൂന്നാം തലമുറയിലായിരുന്നു.

1919-ൽ ആരംഭിച്ച ആ തലമുറയിലായിരുന്ന ു, ചർച്ച 'മാനുവൽ ഉത്പാദിപ്പിച്ച ആ ഒത്തുതീർപ്പ് സഭ ആരംഭിച്ചത്. 1919-ൽ ആരംഭിച്ച ആ തലമുറയിലായിരുന്ന ു, ആരോഗ്യ വിദ്യാലയങ്ങളിലും മതവിദ്യാലയങ്ങളിലും ഒരുപോലെ അംഗീകാരം ആവശ്യമായിത്തീർന്ന ആ ഒത്തുതീർപ്പ് സഭ ആരംഭിച്ചത്. ആ തലമുറയിലായിരുന്ന ു ആധുനിക കത്തോലിക്കാ-അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബൈബിളുകളിലേക്ക് ുള്ള ആരംഭിക്കപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുവിരുദ്ധമായ ഭരണകൂടങ്ങളുമായി തുറന്നുപറഞ്ഞ ബന്ധങ്ങളെ ശ്ലീസ്മാപ്പിക്കാൻ നേതൃത്വം നന്നായ സംഭവവും ആ ചരിത്രത്തിലായിരുന്നു ു.

അമേരിക്കൻ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും മാരകമായ യുദ്ധത്തിലേക്ക് നിർബന്ധിത സൈനിക സേവനത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടേണ്ടിവന്ന സഭയിലെ യുവാക്കൾക്കു കൂടുതൽ അനുകൂലമായ ഫലം ലഭിക്കേണ്ടതിനായി, ലാവൊദിക്യൻ നേതൃത്വം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ സർക്കാരുമായി ഒരു നിയമബന്ധം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ, ആഭ്യന്തരയുദ്ധകാലത്ത് ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ജനിച്ച ആ രീതി, ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു; അന്ന് ജനറൽ കോൺഫറൻസ് പ്രസിഡന്റ് എ. ജി. ഡാനിയൽസ് ജർമ്മൻ സർക്കാരുമായി ഇടപഴകി, ജർമ്മനി യുവാക്കളെ നിർബന്ധിതമായി സൈന്യസേവനത്തിലേക്ക് വിളിച്ചുചേർക്കുന്നതും, ആയുധം ധരിക്കേണ്ടതും, ശബ്ദത്തിനെ അവഗണിക്കേണ്ടതും സംബന്ധിച്ച് തന്റെ അംഗീകാരം നൽകി. ഡാനിയൽസിന്റെ ആ നടപടി ഇന്നുവരെ നിലനിൽക്കുന്ന സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് റീഫോം പ്രസ്ഥാനത്തിലെ വിവിധ വിഭജനശാഖകൾ ഉദ്ദേശിക്കാൻ കാരണമായ ഒരു വേർപാടിന് വഴിവെച്ചു.

ആ പൊരുത്തപ്പെടൽ ഹിറ്റ്ലറിന്റെ നാസി ജർമ്മനിയോടും തുടർന്നു; അതിനുശേഷം സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ രൂപപ്പെടുത്തിയ രാഷ്ട്രങ്ങളോടും അതു നിലനിന്നു; ഇന്നും ചൈനപോലുള്ള ഭരണകൂടങ്ങളിൽ അതു നിലനിർത്തപ്പെടുന്നു. സംസ്ഥാനകാര്യങ്ങളോടുള്ള അതിന്റെ ബന്ധത്തിൽ മൂന്നാം തലമുറ നടത്തിയ പൊരുത്തപ്പെടൽ, പെർഗമോസ് സഭയിൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുരാതന ഇസ്രായേൽ രാജാക്കന്മാരുടെയും കോൺസ്റ്റന്റൈനെയും പൊരുത്തപ്പെടലാൽ മുൻകൂട്ടി മാതൃകയായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടം, പ്രെസ്കോട്ടിന്റെ "The Doctrine of Christ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സമാധാനത്തിന്റെയും സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെയും വ്യാജ സുവിശേഷത്തോടുള്ള അതിന്റെ സഭാഭരണപരമായ പൊരുത്തപ്പെടലിനെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

നിന്റെ പ്രവൃത്തികളും നീ പാർക്കുന്ന തെവിടെയാണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്ന ു; അതെ, സാത്താന്റെ സിംഹാസനം ഉള്ള സ്ഥലത്തുതന്നെ എങ്കിലും നീ എന്റെ നാമം ഉറച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ു; എന്റെ വിശ്വാസം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല; സാത്താൻ പാർക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എന്റെ വിശ്വാസം സാക്ഷിയായ അന്തിമ ദിവസം കൊല്ലപ്പെട്ട ആ ദിവസങ്ങളിലും

തന്നെ . എന്ന ാൽ നിന്റെ വിരോധമായി എനിക്കു ുകുറെ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട് ; കാരണം, ഇസ്രായേൽമക്കളുടെ മുമ്പാകെ ഇടർച്ചക്കല്ലു വെക്കുവാൻ, വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ച ാനും വൃഥിചാരം ചെയ്ത ിപ്പ ാനും ബാലാക്കിനെ ഉപദേശിച്ച ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം പിടിച്ചുപറ്റുന്ന വർ അവിടെ നിന്നക്കൂടെ . വെളിപ്പാട് 2:13, 14.

അവശ്യമായ പ്രവർത്തനബന്ധങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നു എന്ന വ്യാജേന, നാസി ജർമ്മനിയും സോവിയറ്റ് യൂണിയനും പോലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളുമായി തങ്ങളെ അന്ധയിപ്പിച്ച ജനറൽ കോൺഫറൻസിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ആ പരസംഗം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതേസമയം, അവർ ചേർന്ന് നിന്നിരുന്ന വിവിധ ഭരണകൂടങ്ങളാൽ പീഡനം അനുഭവിച്ച ആ രാജ്യങ്ങളിലെ വിശ്വസ്തരെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു. വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അർപ്പിച്ച ഭക്ഷണം, മതത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലും ഭ്രഷ്ടമായ രീതിശാസ്ത്രങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗരേഖകൾക്കു കീഴിൽ ഭരിക്കപ്പെടാൻ സമ്മതിച്ചിരുന്ന ലവോദികുൻ അഡ്വൈൻറിസത്തിന്റെ സർവകലാശാലകളിൽ അന്ന് ദൃഢമായി സ്ഥാപിതമായിരുന്നതായ ഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെയും കത്തോലിക്കതത്തിന്റെയും വ്യാജ രീതിശാസ്ത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

ആരംഭത്തോടുകൂടി ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ, മൂന്നാം തലമുറയുടെ അവസാനവും യേശു ദൃഷ്ടാന്തീകരിച്ചു; കാരണം 1957-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട *Questions on Doctrine* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ നാലാം തലമുറയുടെ വരവ് അവൻ അടയാളപ്പെടുത്തി. സത്യത്തിനും വിശ്വാസത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെയും കത്തോലിക്കതത്തിന്റെയും തെറ്റായ ആശയങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന മുഖ്യമായ രക്ഷാസംബന്ധിയായ വ്യത്യാസത്തെ ആ ഗ്രന്ഥം പൂർണ്ണമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, തീർച്ചയായും, പല തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങളും ഉണ്ട്; എങ്കിലും അതിന്റെ ആന്തരസാരമായ ഉപദേശം, ഒരാൾ രണ്ടാം വരവിൽ അത്ഭുതകരമായി മാറ്റപ്പെടുന്നതുവരെ ക്രിസ്തുവിൽ ജയജീവിതം നയിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണെന്നതാണ്. ഇരുപത്തഞ്ച് പ്രാചീനന്മാർ സൂര്യനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന തലമുറയുടെ ആരംഭത്തെ ആ ഗ്രന്ഥം അടയാളപ്പെടുത്തി. അടുത്തുവരുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ ഞായറാഴ്ചയുടെ ആരാധനയെ ലവോദികുക്കാരിയായ അഡ്വൈൻറിസ്റ്റ് സഭ സ്വീകരിക്കുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്ന രാഷ്ട്രീയവും മതപരവുമായ ഘടകങ്ങൾ എത്തിയിരുന്നു.

എസെക്കിയേലിന്റെ നാലാമത്തെ ലേഖനം കൃത്യം സംഭവിക്കുന്ന ത്, ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിശ്വസ്തരായ അൽപസംഖ്യർ തങ്ങളുടെ നെറ്റികളിൽ ഒരേ മുദ്ര പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ്, നാശം വരുത്തുന്ന ദൂതന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ്. ഈ ദർശനം എസെക്കിയുടെ പ്രവൃത്തിയിലെ ഒന്നാം വചനത്തിൽ, ആറാം വർഷത്തിലെ ആറാം മാസത്തിലെ അഞ്ചാം ദിവസത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ദൂതന്മാരുടെ സൂര്യനെ

നമസ്കരിക്കുന്ന വരുടെ മേൽ ന്യായവിധി നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുൻദിവസമാണ് ഈ ദർശനം ആരംഭിക്കുന്നത്; സൂര്യ നമസ്കാരം പാപ്പാ അധികാരത്തിന്റെ അടയാളമാണ്, അവന്റെ നാമത്തിന്റെ സംഖ്യ "666" ആകുന്നു.

ഇസ്ലാമിന്റെ മൂന്നാമത്തെ അയ്യോ ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിനെതിരെ നടത്തിയ ആക്രമണത്തോടുകൂടെ, 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രവെയ്പ്പിന്റെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചു. ആ ആക്രമണം ജാതികളെ കോപിപ്പിക്കുകയും, ഉത്തരമഴയുടെ വരവ് അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇസ്ലാമിന്റെ മൂന്ന് അയ്യോകൾ ഒരു അടിസ്ഥാനസത്യമാണെന്ന് കാണേണ്ടതിന് അഡ്വാനിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു തിരികെ നയിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു മാത്രമേ ഉത്തരമഴ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. ആ സമയത്ത്, യിരെമ്യാവ് "വിശ്രമം" എന്നു തിരിച്ചറിയുന്ന പഴയ പാതകളിലേക്കു (അതാണ് ഉത്തരമഴ) തിരികെ നയിക്കപ്പെട്ടവർ, മൂന്നാമത്തെ അയ്യോയുടെ കാഹളം ഊതുന്ന കാവൽക്കാരാകുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കാഹളത്തിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവരായി, അങ്ങനെ പഴയ പാതകളിൽ നടക്കുന്നത് നിരസിക്കുന്നവരായി തീരുകയോ ചെയ്തേനേ.

തുടർന്ന് അവരുടെ പിതാവിന്റെ 1863-ലെ കലഹപാപത്താൽ അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അതേ സമയത്തുതന്നെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സന്ദേശം വന്നു; അതായത് "സത്യാർത്ഥത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരണം" എന്നതു. അത് ജോൺസിന്റെയും വാഗ്ഗണിന്റെയും ലാവൊദിക്യാ സന്ദേശമായിരുന്നു; കൂടാതെ, "നാല് കാറ്റുകളിൽ" നിന്ന് വന്ന, മൂന്നാം കഷ്ണത്തിന്റെ ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രതീകമായ (പുറത്തേക്ക് പാഞ്ഞിറങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുന്ന "ക്രൂദ്ധനായ കുതിര") യെഹെസ്കേലിന്റെ ഉണങ്ങിയ മരിച്ച അസ്ഥികൾക്കുള്ള സന്ദേശവുമായിരുന്നു അത്. തുടർന്ന്, ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിലെ മഹത്തായ കെട്ടിടങ്ങൾ തകർത്തുകളയപ്പെട്ടപ്പോൾ വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെ പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ശക്തനായ ദൂതൻ ഇറങ്ങിവന്നതും, വെളിപ്പാടു പുസ്തകം 18:1-3 നിവൃത്തിയായതും ആയ സമയത്ത്, ആ വിശ്വസ്തരായ കുറച്ചു പേർ അവരുടെ പിതാവിന്റെ 1888-ലെ കലഹപാപത്താൽ വീണ്ടും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

അപ്പോഴവർ പിന്നെ ഏതെങ്കിലും മഴയുടെ സന്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതിലും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ ഏതെങ്കിലും മഴ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലേതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരു പ്രകടനമായിരുന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവശക്തിയുടെ പ്രകടനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കാലത്തുപോലെയല്ലെങ്കിൽ മാത്രമായിരുന്നോ? അപ്പോൾ വിശ്വസ്തരായ കുറച്ചു പേർ 1919-ൽ അവരുടെ പിതാവിന്റെ കലാപത്തിന്റെ കലാപത്തിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ആ മഴ പരീക്ഷകളിലൂടെ വിശ്വസ്തരായ ആ കുറച്ചു പേർ എങ്ങനെയാണ് കടന്നുപോകുന്നത് എന്നതാണ് അവർ അവരുടെ നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രപ്രാപിക്കുമോ, അല്ലെങ്കിൽ ലയോഡിക്കേയൻ

അഡ്വക്കേറ്റ് റ്റിസത്തിലെ ഇരുപത്തഞ്ച് മുപ്പന്മാരോടുകൂടെ സൂര്യനെ നമസ്കരിക്കുന്ന നിലയിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ കണ്ടെത്തുമോ എന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്നതു്.

ലാവൊദികയെൻ അഡ്വക്കേറ്റ് റ്റിസത്തിന്റെ നാല് തലമുറകളിലെ സകല കലാപങ്ങൾക്കും 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ൽ അവയുടെ സമാനരൂപം കണ്ടെത്താം. യേശുവാവ് “കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ ദിവസം” എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ ആ തീയതി, ഒരു ലക്ഷം നാല്പ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന കാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന കാലം ഒരു കാലയളവാണ്. ആ കാലയളവിന്റെ അവസാനഭാഗം അതിന്റെ ആരംഭത്തിലൂടെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കാരണം യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനം അതിന്റെ ആരംഭംകൊണ്ടുതന്നെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. മുദ്രയിടൽ പ്രക്രിയയുടെ അന്തിമ ഘട്ടങ്ങളിലെത്തുമ്പോൾ, ആ കാലയളവിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്, എസെക്കീയേലിലെ നാല് ഭ്യാകാര്യങ്ങളാലും വെളിപ്പാടിന്റെ രണ്ടാം, മൂന്നാം അധ്യായങ്ങളിലെ ആദ്യത്തെ നാല് സഭകളാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ലാവൊദികയെൻ അഡ്വക്കേറ്റ് റ്റിസത്തിന്റെ വിമതർ പരാജയപ്പെട്ട പരീക്ഷണങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നു; അതുവഴി സ്വയം സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വക്കേറ്റ് റ്റിസങ്ങൾ എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നവർക്ക് മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയിലേക്കോ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയിലേക്കോ നയിക്കുന്ന ഒരു പരീക്ഷണപ്രക്രിയയുടെ ആരംഭം ചിഹ്നമായി.

ലാവൊദികയെൻ അഡ്വക്കേറ്റ് റ്റിസത്തിന്റെ നേതൃത്വവർഗ്ഗം തങ്ങളുടേതായ വഞ്ചനകളുടെ കയറുകളാൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു, അഡ്വക്കേറ്റ് റ്റിസത്തെ നിലവിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന നവീകരണ പ്രസ്ഥാനവും ഉൾപ്പെടെ, മുൻകാല നവീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവശക്തിയുടെ പ്രകടനത്തിന്റെ ആവർത്തനം അവർ “തിരിച്ചറിയുന്നത്” പ്രായോഗികമായി അസാധ്യമായിരിക്കുന്നു. പ്രാചീന പുരുഷന്മാർ, മില്ല്വിന്റെ രത്നങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ കള്ളനാണയങ്ങളാലും കള്ളരത്നങ്ങളാലും ചിതറിക്കുകയും മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിളെന്ന മഞ്ജുഷ, പുരാതന ഭാഷയുടെ കാലഘട്ടങ്ങളിലേക്കു പിന്തുളളപ്പെട്ടിരിക്കെ, പാപപുരുഷന്റെ പര്യായപ്രയോഗങ്ങളിൽ അവതരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആധുനികഭാഷാ ബൈബിളുകൾ അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പുരാതന പുരുഷന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒടുവിലത്തെ മഴയുടെ സന്ദേശം സമാധാനത്തിന്റെയും സുരക്ഷയുടെയും സന്ദേശമല്ല എന്ന സാധ്യത പരിഗണിക്കാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്ന അവർക്കിടയിൽ, കഴിഞ്ഞ

വിശുദ്ധ ചരിത്രങ്ങളിലെ ദൈവശക്തിയുടെ പ്രകടനങ്ങളാണ് ഒരു ലക്ഷനാൽപ്പത്തു നാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടലിനെ പ്രത്യേകമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ത് എന്നു അവർ തിരിച്ചറിയുന്ന ത് പ്രായോഗികമായി അസാധ്യമായേനേ. അതിലും അധികം അവരുടെ തിരിച്ചറിവിന് ദുഷ്കരമായിരിക്കുന്ന ത്, ഒരു ലക്ഷനാൽപ്പത്തു നാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടലിനെ ഏറ്റവും നേരിട്ട് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ചരിത്രങ്ങളെ മലാഖി മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തെ നിവർത്തിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ചരിത്രങ്ങൾ സത്യമാണ്; കാരണം, ഉടമ്പടിയുടെ ദൂതന്റെ അപ്രതീക്ഷിത വരവിനായി വഴി ഒരുക്കുന്ന ഒരു ദൂതൻ എപ്പോഴും ഉണ്ടെന്ന ത് മലാഖി മൂന്നാം അദ്ധ്യായം വാചകമാക്കുന്ന ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മഴയുണ്ടാകുകയില്ല, തന്റെ ശുശ്രൂഷയിലൂടെ വന്നാൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ എന്ന യെരൂത്താന്റെ പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രവാചകനായ ഏലീയാവിനാൽ ആ ദൂതൻ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

യേഹോസ്കേലിന്റെ എഴുപത് മുപ്പന്മാർ, തങ്ങളാണ് കർത്താവിന്റെ ആലയം എന്ന അവരുടെ അവകാശവാദത്തിന് അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും, യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അത് മറികടക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ജനത്തിന്റെ അവകാശവാദത്തെയാണു്

പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്നും—മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന് യോഗ്യമായ ഫലങ്ങൾ കായിക്കുന്നവർക്കു മുന്തിരിത്തോട്ടം നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നെയെന്നുമുള്ള സത്യത്തെ—സ്വീകരിക്കുന്നത് പരിഹാസ്യമായി കാണുമായിരിക്കും. മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടവാർത്തയുടെ സന്ദേശവും, വഴിയെ ഒരുക്കുന്ന ദൂതനും, മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഗീതവും—ഇവയെല്ലാം അവർ ആശ്രയം വെച്ചിരുന്ന ആചാരങ്ങൾക്കും പതിവുകൾക്കും എതിരായി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു; കൂടാതെ, അവസാനമഴയെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനോടുള്ള ഏകദേശം അതിജയിക്കാനാകാത്ത ഒരു തടസ്സത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഒരു ലക്ഷം നാല്പ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടൽ സമാപിക്കുന്നതു, മൂന്നാമത്തെ അയ്യോയുടെ ഇസ്ലാമിന്റെ പങ്ക് “തിരിച്ചറിഞ്ഞു” എന്നു അവകാശപ്പെട്ടവർക്കുള്ള അതേ പരീക്ഷണങ്ങളെ വെളിവാക്കുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകളുടെ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ച “അറിവിന്റെ വർധന” 1798-ൽ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” അവസാനിച്ചപ്പോൾ തുടങ്ങി. ഒരു ലക്ഷം നാല്പ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ച “അറിവിന്റെ വർധന” 1989-ൽ ഒരു പ്രതീകാത്മക “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” (നൂറ്റിരുപത്താറ് വർഷങ്ങൾ) അവസാനിച്ചപ്പോൾ ആരംഭിച്ചു. ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചുപോയ ആ നൂറ്റിരുപത്താറ് വർഷങ്ങളായുള്ള വിശ്വാസത്യാഗത്തിനിടയിൽ, ലവോദികുവാ അഡ്വൻറിസം അതിന്റെ നാലാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും തലമുറയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു ജാതിയോ ജനമോ തങ്ങളുടെ പരീക്ഷാ കാലത്തു് നിന്റെ പാനപാത്രം നിറച്ചു തുതീർക്കുന്ന ത് മൂന്നാം തലമുറയിലും നാലാം തലമുറയിലും തന്നെയാണ്; ആ സമയം ഇപ്പോൾ എത്തു് നിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന ദൂ. ഹിദ്രേയ്ക്കു്

നദിയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിലുള്ള “ജ്ഞാനവർദ്ധന” എന്ന തത്ത്വകുപാവാതിൽ അടയുന്ന തിന്തോട്ടമുമ്പയേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചമുദ്രവിമോചിതമാകുമ്പോൾ വർദ്ധിക്കുന്ന ജ്ഞാനവും തന്നെയാണ്.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ അവസാനത്തെ മൂന്ന് അധ്യായങ്ങളെ നാം പരിഗണിക്കും.

“മഹാ ആശയക്കുഴപ്പവും കുഴപ്പാവസ്ഥയും ഉണ്ടാകുന്ന ദിവസങ്ങൾ അതിവേഗം അടുത്തുവരുന്നു. ദൂതസ്വഭാവമുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച സാത്താൻ, സാധ്യമെങ്കിൽ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെക്കൊന്നും വെളിച്ചമല്ലാത്തതും. അനേകം ദേവന്മാരും അനേകം കർത്താക്കളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉപദേശത്തിന്റെ എല്ലാ കാറ്റുകളും വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ‘ശാസ്ത്രം’ എന്നു വ്യാജമായി വിളിക്കപ്പെട്ടതിനോടു പരമമായ ആദരവ് അർപ്പിച്ചവർ അന്നപ്പോൾ നേതാക്കളായിരിക്കുകയില്ല. ബുദ്ധിയിലും പ്രതിഭയിലും കഴിവിലും ആശ്രയിച്ചവർ അന്നപ്പോൾ നിരയുടെയും പാളയത്തിന്റേയും തലവരിയിൽ നിൽക്കുകയില്ല. അവർ വെളിച്ചത്തോടൊപ്പം ചുവടൊത്തുനടന്നില്ല. തങ്ങളെത്തന്നെ അവിശ്വസ്തരായി തെളിയിച്ചവർക്ക് അന്നപ്പോൾ ആട്ടിൻകൂട്ടം ഏല്പിക്കപ്പെടുകയില്ല. അവസാനത്തെ ഗൗരവമുള്ള പ്രവൃത്തിയിൽ മഹാമാർ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ഏർപ്പെടുകയുള്ളൂ. അവർ സ്വയംപര്യാപ്തരാണ്, ദൈവത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാണെന്ന് കരുതുന്നവരാണ്; അതുകൊണ്ട് അവരെ അവൻ ഉപയോഗിക്കാനാവാകയില്ല. കുലുക്കത്തിന്റേയും പരിശോധനയുടെയും സമയത്ത് കാഴ്ചയിൽ വെളിവാകുന്ന വിശ്വസ്ത ദാസന്മാർ കർത്താവിന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിലപ്പെട്ടവർ ഉണ്ട്; അവർ ബാൽ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തിയിട്ടില്ല. നിങ്ങളിന്മേൽ സാന്ദ്രപ്രഭയായി പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെളിച്ചം അവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും കരുക്കളും ആകർഷണമില്ലാത്തതുമായ ഒരു പുറംരൂപത്തിനടിയിൽ യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവ സ്വഭാവത്തിന്റെ നിർമ്മലപ്രകാശം വെളിവാകാം. പകൽസമയത്ത് നാം ആകാശത്തെ നോക്കുമ്പോൾ നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണുന്നില്ല. അവ അവിടെ തന്നെയുണ്ട്, ആകാശവിതാനത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നു; എന്നാൽ കണ്ണിനു അവയെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല. രാത്രിയിൽ നാം അവയുടെ യഥാർത്ഥ തിളക്കം ദർശിക്കുന്നു.” Testimonies, volume 5, 80, 81.